

[Poul Dam.]

parter. Jeg holder meget af arbejdsmarkedets parter, navnlig den ene af dem, men jeg vil da gerne sige, at her drejer det sig om et område, der ikke alene har betydning for den gruppe mennesker, som direkte får deres forhold reguleret ved forhandlingerne mellem Arbejdsgiverforeningen og LO. Egentlig siger man ved at henvise til arbejdsmarkedets parter, at nu skal vi lade hele dette spørgsmål for alle lønmodtagere i hele landet bestemme af, hvad der kan blive enighed om i denne forhandling.

Jeg har tro på, at LO vil sætte ind på de 4 ugers ferie, og jeg håber, de når til et godt resultat, og så kan vi naturligvis alle være glade ud fra dette synspunkt, men i og for sig er det vel en lille smule bagvendt at sige, at vi binder os til for alle beskæftigede i hele landet at gennemføre det, som LO kan afpresse Arbejdsgiverforeningen, og kun det. Det og kun det. Der kunne være tilfælde, hvor man sagde: det behøver ikke nødvendigvis at have følger. Der kunne være andre tilfælde, hvor man sagde: ja men det kunne godt være, at der i lønmodtagergrupperne i øvrigt var en så stor interesse for det, og at det var af så stor værdi for disse grupper at få lavet en ordning, at man ikke afventede arbejdsmarkedets parter.

Endelig har jeg konstateret, at der er udtrykt nogen sympati for tanken om at afskaffe det nuværende system med feriemærker og alt muligt andet og gå over til en eller anden fondsordning. Da dette imødekommer vore tanker meget langt, skal jeg lade være med at sige noget nærmere om det af frygt for, at det skulle vise sig, at man måske ikke er helt så enig med os, som vi håber.

Kjær Rasmussen: Vi kan være helt enige med socialdemokraterne, når de foreslår, at medhjælperne må med under ferieloven.

Endvidere kan vi støtte partiets forslag om, at ferien kommer til at udgøre 2 dage for hver måneds beskæftigelse i stedet for som foreslået af regeringen 1½ dag.

I øvrigt er vi af den opfattelse, at ferielængden udmærket kunne varieres efter alder. Unge lærlinge og ungarbejdere under 18 år har behov for længere ferie end voksne. Det har de både af fysiske og psykiske årsager. Derfor kunne vi egentlig godt tænke os,

at man havde udvidet ferieretten for denne gruppe, f. eks. til 1 måneds sommerferie og 14 dages vinterferie.

Samme behov har ældre arbejdere over 50 år. Denne gruppe er jo i høj grad katebald for systemet i øjeblikket. Ja, det har den for øvrigt været i mangfoldige år. I 1930erne blev man pensioneret i 60 års alderen. I vore dage pensioneres man først ved 67 års alderen. Set over nogle årtier er der altså tale om meget flydende pensionsgrænser, afhængigt af arbejdskraftbehovet. Der tages altså ikke menneskelige hensyn nu, hvad angår pensionsalderens fastsættelse, kun økonomiske hensyn. Under sådanne forhold mener vi, at arbejdere over 50 år må have ret til 1 måneds ferie i sommertiden og 14 dage i vinterhalvåret.

Det samme kan gælde arbejdere med sundhedsfarligt arbejde; også disse grupper har behov for en længere ferie. Vi så her for et halvt års tid siden, hvordan de svenske Kirunaarbejdere måtte strejke, en strejke, som i høj grad førtes netop på grund af, at deres arbejdsplads var sundhedsfarlig. Ved nærmere eftersyn vil det også vise sig, at vi har vores Kirunaproblemer herhjemme; lad mig blot nævne sygdomme som følge af silikose. Disse grupper kunne udmærket have behov for en dobbelt ferie, og jeg synes, at disse ting burde ind i ferieloven.

I øvrigt — for nu at fortsætte med det, der ligger her — vil vi være i stand til at stemme for de socialdemokratiske ændringsforslag, som følger af ændringsforslag nr. 4.

Der er en ting mere, som vi ikke rigtig synes har været inde i udvalgets overvejelser. Efter vor mening bør det være sådan, at forældre med skolesøgende børn bør have ret til at få ferien i sammenhæng inden for skolens lange sommerferie. Vi kan ikke rigtig se det rimelige i, at børnene måske må forlade skolen i undervisningstiden, med deraf følgende gener for eleverne selv, for at holde ferie sammen med forældrene. Det går jo ud over, skal vi sige det udbytte, som børnene skulle have af undervisningen.

Vi kan altså stemme for de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet.

Derimod ligger det noget tungere med vores tilslutning til SF-forslagene. Vi kan ikke umiddelbart tilslutte os, at § 2 i lovforlaget forsvinder og dermed altså personkredsen. Det er muligt, der er noget rigtigt i